

כתובת אש כפולה:
מגן דוד והספרות 68
כשנות עצמאותנו

גיליון מס' 54

קהילתון

בברוך חיל

מאי ויוני 2016 - אייר וסיון תשע"ו

חובטים עזאזאג ושבוטג בברוך חיל

הגוזבר הכי טובה של השנה...

רונה כהן-בלנק 5.10.2015
בת בכורה לסיון וגיא.

אורי קליין 3.4.2016
בת לרענה ויונתן, אחות ללביא.

יובל בוקאי 29.5.2015
בן בכור לנחירית ועיר

מאיה רדא 6.9.2015
בת בכורה לאילית ועומרי רדא.

גור נחום 9.9.2015
בן רביעי לשירי וזן אח לזיו, גפן ועיב.

גילי חדד 1.3.2016
בת לפועה ואבי, אחות לנחירית ורונה.

ינאי זילברבוש 13.5.2016
בן למיה ואילון, אח לאלה וגלי.

אברי גולדיאן 20.1.2016
בן לאירית ועיב, אח לעדן ונעם.

אריאל סבג 5.7.2015
בן לדנה ותומר אח ליונתן ואיתמר.

איתי סופר 1.12.2015
בן לנטע ואסף, אח לתמר ושקד.

אורן דומני 6.9.2016
בת לרעם ועיר, אחות לגפן.

נעם מכליס-בלזם 25.11.2015
בן בכור ליפעת ורונו.

צבר הקורבן

עוד קהילתנו נולד, והפעם בסימן התחלות וסיומים. הקודם יצא אחרי הפסח, עברנו לתקופה עמוסה של ימי זיכרון, עצמאות ושבועות. החג בשדה השנה היה מרשים במיוחד, כל הכבוד לכל מי שארגן ועזר, ובמיוחד למשפחות מנחל-עוז שהחליטו ללמד אותנו איך חוגגים חג בשדה בנוסח שלהם.. היה בהחלט גדול ומיוחד. בשבועות מציגים בגאווה את פרי עמלנו, ילידי השנה עולים לבמה בידי הוריהם הנרגשים. זו השנה השנייה שגם כאן יש לכם הזדמנות להכיר את ה"גוזלים" המתוקים האלה.

לעומתם, בוגרי י"ב שסיימו ממש עכשיו את הלימודים ואת בחינות הבגרות הלא-קלות, ויצאים לבגרות האמתית- מי לשרות הצבאי ומי לשנת שרות במסגרות שונות וחשובות. מלווים את כולכם באהבה וגאווה. באמצע - ילדי בר-המצווה ומשימה מיוחדת מאד. כתמיד אני מודה לכל מי שתרום ולקח חלק, ותודה מיוחדת לאיתי גלבוע שמסיים שנת שירות ייחודית בניו-יורק, ושיתף אותנו ברצון וכישרון בקשיים ובחוויות. בהצלחה לכל המתגייסים, המשתחררים, היוצאים לטייל והחוזרים.

קהילתנו - עלון קיבוץ ברור חיל
שורת ומפיקה: אונגיה שקולניק
שיצוב גרפי: מיכל לויט - 052-4269262
הדפסה: דפוס אי-פרינט ב"ש

כתובתנו במייל:
ogenia.sc@gmail.com

העלון מופיע בצבע גם באתר האינטרנט של ברור חיל בכתובת:
www.brorhail.org.il

© אין להעתיק מה'קהילתנו'
ללא קבלת רשות מהעורכת

בריאות שלמה
לכל החולים,
ושיהיה
לכולנו קיץ
בטוח ופחות
חם. נתראה
בתחילת
ספטמבר,
כשהקיץ יהיה
בסיומו והחגים
בפתח.

אונגיה שקולניק
050-3130600

גן השעשועים החדש במרכז הקיבוץ. צילום: נתן ברמן והרחפן.

פיוז נשים קבוצת הנשים של ברור חיל מאת: מיטל אוחיון

בעבודה. וגם כשלא צדקתי, הספיקה לי האמונה בצדקתי. לא פעם "חטפתי" על זה- מי זו הילדה הקטנה/התלמידה/החיילת/האישה הזו שמעיזה בכלל לדבר! לא ויתרתי, אבל אחרי כל "מלחמה" אני מודה שהיה לי לא קל- רגשות מעורבים, נפגעי, כעסתי וקיבלתי המון חבטות לאגו.

רוצה לשתף אתכם בחשיבות הפרגון והקבלה של הקבוצה הענקית הזו של הנשים, והרגישות של כולן: כשמישהי מציעה רעיון או מעירה - לא מתייחסים בזלזול אלא תמיד בכבוד. גם אם ישנה ביקורת, היא נעשית בצורה בונה ולא "מכסחת".

אני מרגישה שהקבוצה תרמה לי המון גם בתחומים אחרים בחיים. היום אני מביעה את דעתי בביטחון רב יותר. אני מרגישה בנוח להציע רעיונות בתוך קבוצה גדולה, גם בעבודה, בחדר מלא מנהלים בכירים. אני מגלה שכששיחררתי את הבלם הזה ואת הפחד מכך שאולי "יכסחו" את הרעיונות שלי- היצירתיות והרעיונות פשוט זורמים כל הזמן ואני כמעט ולא סותמת את הפה.

תודה לכן על כך שאתן כאלה.

מקבוצה קטנה של 12 נשים, שקמה לארגון מפגשים חודשיים, במטרה לגבש ולהעמיק את ההיכרות בין הנשים בקרב הקהילה הגדלה שלנו, גדלנו ל- 99! זוהי קבוצה איכותית ומעולה, כיוון שהקהילה שלנו מורכבת מנשים מוכשרות, חזקות, רגישות ונדיבות, עם תחושה של ערבות הדדית חזקה - אחת למען כולן וכולן למען אחת.. הקבוצה פרצה מזמן את גבולות המפגשים והסדנאות והפכה לבית חם ולמשפחה ענקית, וכל אחת תורמת בדרכה:

העברת סדנאות או חיבור לבעלי מקצוע שיעבירו לנו, המלצות וטיפים על בעלי מקצוע שונים.

יזמות חדשות - אוראל אבני יזמה ארוחות משותפות של ילדים והורים בגן השעשועים.

שיתוף בדיחות, הצעות עבודה, ציוד למסירה/מכירה, פרגונים, טיפים, עזרה בטרמפים, טלפונים ואפילו עזרה בהשבת כלבה שהלכה לאיבוד הביתה. בעזרת הווסס-אפ הצלחנו לחבר בין נשים רבות בעלות רקע שונה ומגוון גילאים.

מעידים עלי שתמיד הייתי דעתנית מאוד ונלחמתי על דברים שחשבתי שאני צודקת בהם: בבית, בלימודים, בצבא,

איך לעבור את חופשת הקיץ בשלום? רמז... לא מדובר רק בחופשת הקיץ. מאת: בתיה עמרם

קשה לשחרר לעיתים

זה מצריך הליך רגשי מורכב אך זה הכרחי להמשך התנהלותנו ולתחילת גדילתו של הזולת. שנית, עלינו ליצור הפרדה וסדר עדיפות בסבך הבעיות ולבסוף להגדיר נכון את הבעיה האחת העיקרית הספציפית. כך גם לגבי התוצאה הרצויה.

2. איסוף מידע

בנוגע לבעיה, לנפשות המעורבות וכן בנוגע לתנאים הסביבתיים. ככל שנדע יותר נעשה בחירות מושכלות יותר בהמשך.

3. העלאת אלטרנטיבות לפתרון

נרשום את כל האלטרנטיבות שעולות בראשנו. ככל שנעלה יותר אלטרנטיבות- הזויות ככל שתהיינה, נגדיל את הסיכוי למצוא את הטובה ביותר.

4. בחירת אלטרנטיבה.

הבחירה תבצע בהתאם למידע שאספנו. נתייחס להצלחות מהעבר, לאופי המעורבים, לתנאים, למשאבים וכו'

5. אימון

בכל אלטרנטיבה שנבחר אפשר להתאמן. ללא אימון, קשה יותר להגיע להפעלה מיטבית. מרבית הצלחות בחיים מגיעות בהדרגה- גם כאשר נדמה שמדובר במשהו שקרה בין לילה, קדם לכך אימון הדרגתי שאולי לא היינו מודעים אליו.

6. הפעלת האלטרנטיבה שנבחרה

לעיתים יש צורך ביצירת סביבה מאפשרת להפעלתה. נדע מהי אם נביט בהצלחות מהעבר ונבין מה עזר לנו. יש לשים לב שאכן יצרנו תנאים דומים.

7. מעקב והערכה

לאחר הפעלת האלטרנטיבה, יש לעקוב ולהעריך אם היא מביאה את התוצאות הרצויות ולהיות כנים עם עצמנו.

8. קבלת החלטה

אם המעקב וההערכה הראו אי-הצלחה, יש לחזור לבדוק באילו מהשלבים היה צורך להתעכב, להוסיף או לדייק יותר. ואם המעקב העלה הצלחה, אפשר לעבור, על פי אותם שלבים- לפתרון הבעיה הבאה.

לסיים - הכי חשוב כשניגשים לפתור בעיה, זה לראות מה נהדר בה, איזו הזדמנות טמונה בה בכלל ולשיפור במערכות היחסים בפרט, ליהנות ולהרגיש במקרה שלנו- חופש גדול!
שיהיה חופש גדול נהדר לכולנו!

החופש הגדול בפתח ונשאלת השאלה: חופש למי?
בעוד הילדים חווים תחושת חופש והתרוממות רוח, רבים ההורים שחווים מצוקה וחשים שמדובר בבעיה. עלינו לרשום את הילדים למסגרות יקרות, כמו קייטנות (כן, גם בקיבוץ זה לא לגמרי חיים), ולעיתים לשלם ביוקר (ולא בכסף) על היעזרות בסבים, דודים, אחים, ילדים בוגרים, שכנים וכד'.
עלינו להציב גבולות למתבגרים המחליפים את הלילה ביום ואת היום בלילה שבו אנו, המבוגרים, ישנים (ולא ערניים למה שקורה לנוער - תרתי משמע).

עלינו להגיע להסכמות עם בן/בת הזוג לגבי ההתנהלות מול הילדים (וזה במקרה הטוב, שיש בן/בת זוג). עלינו לדאוג לכך שילדינו ישלימו/יתקדמו "בחומר" לקראת שנת הלימודים הבאה, להיות זמינים, לפתור סכסוכי אחים, לדאוג לתזונתם ולבריאותם, לשעות הצפייה בטלוויזיה ולשעות הגלישה באינטרנט, לרמת השתעממותם... כל זאת, בזמן שאנו מצופים לעבוד כרגיל!

בעיה.

למי מאיתנו אין בעיות? החיים מזמנים לנו בעיות ללא הרף. וגם אם נגדיר אותן כאתגרים, הם עדיין דורשים פתרון. אם נדע את הדרך הכללית לפתרון בעיות, נוכל לפתור גם בעיה זו. האינטרנט מוצף בהצעות לפתרון בעיות ע"י מאמנים, פסיכולוגים, רבנים וכל מי שיש לו דעה בנושא. אפילו בויקיפדיה תמצאו אסטרטגיה לפתרון בעיות.
במשך יותר מ-20 שנות עבודתי עם אנשים, מצאתי אין ספור דרכים ופתרונות לבעיות רבות.
הפכתי לחסידה של **ראיית הבעיה כאתגר**, דבר שמוביל לחשיבה חיובית ומינוף הקשיים, אך תמיד אני שבה לדרך אותה למדתי בסמסטר הראשון בשנה הראשונה ללימודי התואר הראשון. דרך שכבר נשתכחה מרבים ואני מוצאת אותה יעילה, רחבה ומאפשרת ליצוק לתוכה גם גישות רוחניות ו/או אימוניות המקובלות כיום.
במהלך השנים חידדתי ושכללתי את המודל הזה. אני מאמינה שאנו פועלים לפיו גם ללא מודעות, ואם נבין למה, נצליח אפילו יותר.

הדרך כוללת 8 שלבים:

1. הגדרת הבעיה והתוצאה הרצויה

על מנת להגדירה, עלינו לסגן, ראשית, את כל הבעיות שאינן שלנו. אנו נוטים לקחת אחריות על בעיות של הורים, ילדים, בני זוג, חמות, שכנים... כל אחד על פי מידת רוחב כתפיו.

האצלה וקואיץ

הפעם - בירה סלס

משנת 1980 עובדת בקיבוץ כקוסמטיקאית לצד טיפולי פדיקור. למדה בויצ"ו ובקורסים פרטיים וצברה ניסיון רב לאורך השנים. חדר הטיפולים שלה ממוקם בדיוק מול גן השעשועים, ליד המשרד של איתן רוזנבלט. מוזמנים להתנסות! תשמח מאד לקבל קופסאות פח קטנות וריקות של נס-קפה 50 גר.

לקביעת תור: 050-3130603

עם אהבים משפחת בן ציון

ענבל: בת שדרות, למדה והתחנכה בשער הנגב. לאחר שרות צבאי בחיל המודיעין, סיימה תואר ראשון במכללת ספיר במנהל ומדיניות ציבורית. עם סיום התואר, עברה לתל-אביב והתקבלה לעבודה בחברת ..B.D.I

דודי: נולד וגדל בבת-ים, ומשפחתו עדיין מתגוררת בעיר. את שירותו הצבאי התחיל בחיל התותחנים ומשם עבר לחיל האוויר. לאחר השחרור למד בקורס לסוכני ביטוח ועוסק במקצוע זה כבר 18 שנים. בתחילה פתח משרד בתל-אביב, ועם מעבר המשפחה לאזור, העביר גם את הסוכנות שלו לשדרות הסמוכה.

נפגשו: חברים משותפים הכירו ביניהם, ותוך חודשים ספורים כבר עברו לגור יחד. לאחר חצי שנה דודי כבר הציע לענבל נישואין, אך נאלצו להמתין שנה נוספת, כיוון שסבתו של דודי נפטרה והיה חשוב להם לכבד את שנת האבל. כמו שאומר דודי: "הכרתי לא מעט לפני, אך ישר הבנתי שהיא מיוחדת ושהפעם זה אכן זה".

משפחה וילדים: נישאו בחודש דצמבר 2002, לפני 14 שנים. כל אחד משלושת ילדיהם נולד במקום אחר.. לאחר החתונה, עברו לראשון-ציון בעקבות אחותו של דודי, שם גם נולד הבן הבכור עדי, כיום בן 12 בקרוב יעלה לכיתה ז' ויעבור לזח"ט. בעקבות אחיה של ענבל, גיל סדון שגר אצלנו כמה שנים עם אשתו מיכל, הגיעו לברור-חיל והתאהבו במקום. כאן נולד בנם השני - רום, בן 9 שיעלה בקרוב לכיתה ד'. בת הזקונים, ה"נסיכה" של המשפחה - ליה, כמעט בת 5, נולדה כשגרו בקיבוץ כפר-עזה, וכיום היא בוגרת בגן-יורה.

עבודה: הסוכנות של דודי פעילה כבר 18 שנים. ענבל עבדה ב"כפרית", ולאחר שסיימה את חופשת הלידה השנייה החליטו להגשים חלום ישן לעבוד יחד. ענבל הצטרפה לסוכנות הביטוח, עברה את כל המסלול והתנסתה בתחומים השונים. הניסיון צלח,

מה שמעיד על הזוגיות הטובה שלהם, וכבר כ-8 שנים הם עובדים יחד.

הקשר לקיבוץ ברור חיל: הגיעו אלינו לראשונה לפני 11 שנים, וגרו במספר בתים. בהתחלה בבית של קוצ'ה רימון, ובהמשך בבית של משפחת מדמון, כשזו עברה לאחד הבתים הראשונים של שכונת ההרחבה שהוחל אז בבנייתה. כשחשבו על בניית בית משלהם, נראה היה שבקיבוץ כפר-עזה התהליך יהיה מהיר יותר ולכן עברו לשם למשך 5 שנים, שם גם נולדה הבת הצעירה ליה. בסופו של דבר התהליך התעכב ובניית הבית לא יצאה לפועל, כמו שאומרת ענבל: "כל עכבה לטובה..."

גם בזמן שגרו בכפר עזה שמרו על קשרי החברות שיצרו כאן, וכששמעו מארתור מלון (מרכז הקליטה שהוא גם חבר אישי, דודי נהנה להכין אותו בשר על האש), על פתיחת התהליך של קבלה לחברות החליטו להצטרף ועברו בהצלחה. כיום הם גרים בשכונת המדורגים, וממש מרגישים שחזרו הביתה.

לסיכום: שמחים שהתקבלו לחברות במקום שהם רואים בו בית. הילדים פורחים וזה שווה הכול. יש להם חברים ומכרים רבים ש"אספו" לאורך השנים, וכבר נמצאים בהליכי תכנון הבית שיבנה בהקדם, כך הם מקווים, על מגרש ריק שקרוב לסדנה של מלי מלון.

מקריעת ים סוף ועד מתן תורה - כמה מילות תודה מאת: מיה זילברבוש

ולא רק את ים סוף... בחיך, אחריות, מחויבות, אכפתיות ונעימות, סתיו ניצחה על הפקת כל האירועים בהצלחה מרובה. הטויל בפסח שהיה ראשון מסוגו בשנים האחרונות. אירועי אפריל - טקסי יום השואה ויום הזיכרון, ערב העצמאות ואירוע האסאדו, ל"ג בעומר המסורתי וכמובן - ערב השבועות והאירוע הגדול בשדה. ההדים מהקהילה היו מרגשים ומשבחים וניכר כי בכל אירוע הושקעה הרבה עבודה ואהבה. **אז תודה סתיו! זה כלל לא מובן מאליו!**

מעריכים ומוקירים, בשם חברי וילדי הקהילה, ובשמנו - חברי צוות התרבות, שפועל ומסייע מאחורי ולפני הקלעים: שחר בלקין, ישי הרטוב, מיטל אוחיון, מיה זילברבוש ואלי אבוטבול.

ילדי שנת בר המצווה של ברור- חיל כבשו את תל-אביב ויפו ארגן, ליווה וכתב: אשר ביטון

ללא ספק, אחת ממשימות בר-המצווה היותר מהנות עבור ילדי שנת המצווה, בכל שנה שהיא, הינה "משימת תל-אביב" בה פוגשים הילדים מהקיבוץ הפריפרי את העיר הגדולה שנהוג לכנות בשם "מדינת תל-אביב". חמישה-עשר

המופלאים יצאו ביום שישי השכם בבוקר, ברכבת, ליום שכולו תל-אביב, לסיור ומשימות תחרותיות, אכלו חומוס וגלידה משובחת, למדו את סודות ציירי הגרפיטי ואמנות הרחוב של תל-אביב וכמעט פספסו את הרכבת האחרונה חזרה,

מה שהווה עבורם משימת בר-מצווה וחוויה שלא תישכח. אז מדוע תל-אביב-יפו? כי העיר הגדולה הינה פרק משמעותי במעגלי השייכות בהם פעלו הילדים בשנה האחרונה. הילדים התמקדו עד כה במעגלים הקרובים, בקיבוץ ובעוטף עזה, והרחיבו את המעגלים הלאה למעגל המדינה כאשר השתתפו בטקס סיום קורס הטייס המרגש, ועתה פגשו את העיר הגדולה-הן בשל הצורך להקנות תחושת עצמאות ובטחון מעצם ביצוע משימות ופעילות, והן בכדי לחוות מקרוב את הקצב ואת האופי הייחודי של העיר הגדולה.

בחרנו להתמקד בדרום העיר בעיקר בכדי לא לפספס את ההזדמנות ללמוד עובדות חשובות על העיר וההיסטוריה שלה. הכנו חידון ממוכן במסגרתו נחלקו הילדים לשתי קבוצות וענו על השאלות באמצעות המכשירים הניידים שלהם. את החידון עשינו בקרון האחרון (קרון ה"אופניים") של הרכבת בדרך לתל-אביב וכך ניצלנו היטב את זמן הנסיעה.

בחלקו הראשון של היום השתתפנו בסיור ברחובות דרום תל-אביב, שכותרתו: **גרפיטי ואמנות רחוב**. את הסיור העבירה מדריכה של חברת "**הסיירת, סיורי אמנות**". הילדים למדו על הסודות שמאחורי הציורים הלא-חוקיים הרבים ברחובות דרום תל אביב, אמני הרחוב, האינטריגות, הפרשנות והרמזים החבויים שם בקירות הצבעוניים. המדריכה לא הפסיקה להתפעל

מהידע הרב שהפגינו הילדים בנושאים רבים ואף שיקפה זאת בפניהם כשאמרה שהם אחת הקבוצות היותר אינטליגנטיות שהדריכה (ביחס לגילם כמובן) ושהיא שמחה שבקיבוץ ילדים מקבלים מטען כל-כך חיובי. עיני הילדים נמשכו מאוד לצעיר אשר ישן בישיבה כפופה על ספסל, ללא

נוע, לאחר שלקח מנת סמים כנראה ואנו ניצלנו את ההזדמנות ללמדם מה עלול להיות גורלו של מי שנוגע בסמים אסורים ומזיקים.

בצהריים אכלנו **"חומוס רוני"**, רפי בייפוס ואני, שארגנו וליוונו את הסיור, הופתענו מרמת הבקיאות של הילדים בנושאי חומוס/מסבחה/פול ודומיהם. הילדים השוו את החומוס לחומוסיות אחרות שהם מכירים ופסקו חד-משמעית שאין כמו **"החומוס של טחינה"** בשדרות. נו, שמחנו שדווקא אצלנו ב"עוטף" הם אוכלים את החומוס שהם הכי אוהבים.

החלק השני של היום הוקדש ל**יפו העתיקה**. שתי הקבוצות קיבלו חוברות עם כ-40 תמונות שצולמו ברחובות ובסמטאות יפו, ויצאו למצוא כמה שיותר אתרים, להצטלם ראשונים בכל אתר ולשלוח את התמונות. בנוסף, קיבלו משימה של הכנת ריקוד קצר לצלילי השיר **"יפו" של עליזה עזיקרי**, ולבצע את הריקוד על הבמה בראש הגבעה ביפו העתיקה, כשהים ותל-אביב מופיעים ברקע מאחור. את הריקוד המצולם שלחנו להורים בבית שהצביעו בעד הריקוד שאהבו (ואפילו הצליחו להישאר אובייקטיביים) והריקוד הזוכה הוסיף ניקוד לאותה קבוצה. אז באמת לא חשוב מי הקבוצה שזכתה, כי בתכלס - כולנו זכינו. זכינו בילדים מדהימים שהשתתפו ורצו וצחקו (וגם קצת בכו שקשה) ולמדו ולימדו, אכלו ושתו ובעיקר - עמדו בעוד משימה מאתגרת והתחשלו עוד טיפה לקראת חייהם הבוגרים כאזרחים מסורים, מעורים ופיקחים בקיבוץ ברור-חיל ובמדינת ישראל.

חברים כוג'ביס זו דעתי

מאת: **ציפורה פיינגלרנט**

קראתי ב"ידיעות הקיבוץ" על סירוב הנהלת הקיבוץ לקבור את סלינה לוי ז"ל (אמו של רימון לוי) בבית העלמין שלנו. למשפחה נאמר כי ניתן לקבור רק את תושבי המקום וקרובים מדרגה ראשונה, כי הקיבוץ נמצא בתנופת צמיחה וצריך לשמור מקום.

הופתעתי מהחלטה זו. כל השנים הביעה סלינה את רצונה להיקבר בבוא היום לצד בעלה רפאל והנכד יוגב ז"ל. נכון שיש

בעיית מקום בבית הקברות, אך כפי שהמוסדות מטפלים בעזרת תכנון מראש בתחומים השונים כמו - חינוך ודירור, כך ניתן לטפל בהגדלת שטח בית עלמין. צמיחת הישוב הינה מבורכת, אך לדעתי צריך היה לגלות גמישות כלפי בקשתה של תושבת לשעבר שחייתה כאן שנים לא מעטות עם משפחתה, ושיקריה קבורים כאן.

הפעם.. פרידה משנת השירות ומהמדור

מאת: איתי גלבו

לא פשוט לסכם חוויה ארוכה, שהפגישה אותי עם המורכבות של החברה הישראלית והיהודית. בעוד כשבועיים אשב עם משפחתי היקרה בארוחת שישי, זכיתי לכך רק פעמיים השנה, והאחרונה הייתה לפני ארבעה חודשים.

נפגשתי עם עצמי בשנה

הזו והתמודדתי עם קשיים שחלקם גרמו לי לסבול. הבדידות והבדלי התרבות, הריחוק מהמשפחה והחברים לצד הציפיות והדרישות מאיתנו, הובילו להתחלה לא פשוטה בכלל. לאט-לאט, ובעזרת תמיכה מהבית ומהחברים המוכשרים איתם הגעתי לשנה הזו בברוקלין, מצאתי את עצמי משתנה. עדיין מוקדם לשקף אפילו לעצמי את כל השינויים, אך על חלקם אני יכול להצביע.

למדתי לעבוד בצורה מקצועית, לגשת למוסדות שונים ולשדר על הגל המתאים. למדתי דעות חדשות, עם חלקן הסכמתי ועם חלקן לא, אבל למדתי לכבד את כולם.

פגשתי סוג שונה לחלוטין של יהדות. הכרתי קהילה שמחוייבת לישראל, אך לא מוותרת על זכותה להביע ביקורת. למדתי שאני יכול להצליח ושלא צריך לפחד לבקש עזרה כשצריך.

החודשיים האחרונים היו עבורי סיכום לכל השנה הזו. יום השואה, יום הזיכרון ויום העצמאות היו אירועים גדולים עבורנו בקהילה. קהילת בראונסטון ברוקלין מעולם לא קשרה את השואה עם ישראל. בשואה נרצחו ונרדפו יהודים בשל יהדותם. אנחנו, ששת המדריכים הישראלים קיבלנו את האפשרות להשתתף בטקס יום השואה של הקהילה. שרנו שירים בעברית שכולנו מכירים מטקסי יום השואה בארץ. אני הקראתי קטע מיומן המסע שלי לפולין, שנכתב אחרי הביקור באושוויץ. השתתפותנו בטקס יצרה אווירה שונה והעברית נשמעה לצד האנגלית. היה לי מוזר כשמחאו כפיים על קטעי השירה, בהחלט חוויה אחרת ממה שהכרתי עד כה. הצלחנו לגרום לישראלים בקהל להרגיש בבית, ולאמריקאים להכיר את הפרספקטיבה שלנו על היום הזה. הרגשנו תחושה של שליחות, במלוא מובן המילה.

ביום הזיכרון לחללי מערכות ישראל השתתפנו בהפקת הטקס בקהילה, הגיעו 200 אנשים, הרבה יותר משנים קודמות, והתחברו איתנו לכאב של מדינה שלמה.

טקס נוסף התקיים למחרת בבית הספר "חנה סנש" שבו עבדתי במהלך השנה. הילדים שמעו והתחברו, והפידיבקים מהמורים והילדים עצמם לא איחרו להגיע.

רגע מרגש במיוחד - כשילדה אמריקאית בכיתה ז' עלתה ושרה את השיר "אבות ובנים" של אביתר בנאי בעברית מושלמת וללא טעויות. ביומיים האלה חווינו את העוצמה, המעורבות והאכפתיות של הקהילה במלואה.

Bye!

בפסטיבל המרשים שקיימה הקהילה לציון יום העצמאות השתתפו אלף איש! כמה אהבה ושמחה בחגיגה לכבודה של מדינה קטנה אחת, רחוקה אלפי קילומטרים מכאן. לאחר אירועים משמעותיים אלו, התחלנו בסבב הפרידות ממוסדות העבודה שלנו.

סיימתי את עבודתי בשני בתי הכנסת בהם עבדתי השנה, בית הכנסת ברוקלין-הייטס ובית הכנסת קיין סטריט. לפני שבועיים התקיים אירוע פרידה מהקהילה, שהיה מאד מרגש. קיבלנו אהבה ואהדה מכל עבר. האבא מהמשפחה הראשונה שאירחה אותי, דיבר בשם המשפחות המארחות על החוויה המדהימה של האירוח בבתיים, והתחיל לבכות.

מנהלי המוסדות הוקירו לנו תודה, חזרו ואמרו שהחבור לישראל מורגש בכל פינה. הרגשנו שהעבודה שלנו כאן הייתה שווה את הכל, בשביל הרגעים האלה, ובשביל העתיד שהצלחנו ליצור כאן. גם בבית הספר "חנה סנש" הפרידה הייתה קשה, קיבלנו אינספור מכתבי פרידה, ולא מעט דמעות נשרו עד שהצלחנו לומר שלום ולהתראות.

לקחתי הפסקה של כמה ימים לביקור במיאמי לראשונה בחיי, ונשרפתי מהשמש בפעם השנייה בחיי. בשנה הזו הבנתי שאני מעריך את רגעי העבודה אך גם רגעי החופש. הסיפוק בעבודה לצד ההנאה מהחופש, מילאו אותי השנה הזו ברגעי קסם רבים. אחי היקר עמית מגיע לביקור - מתנה נהדרת ליום הולדתי ה-19, בדרכו למחנה קיץ עם המשלחת לסן-דייגו.

המסע המופלא הזה מסתיים ממש בקרוב, אך ההשפעות שלו עליי יזכרו לעד והלוואי שגם בברוקלין.

נתראה בקרוב בקיבוץ האהוב עליי בכל העולם!

אזו ברכו וכוזעו

קשבו יוצאים יזי ביג הספר
אחפש קיט השג
אנו ואתאים אכאס חופש נעים
שאתי כייפי ובטוח!

באכזה וצווג החינוך החברתי

מזל טוב לסבים אמנון ודבורה קורצויל-
וביחוד להורים הטריים מתן והגר להולדת
הבן הראשון - איתן. ברכות לכל בני
המשפחה המאושרים, תתחדשו!
ברכה מיוחדת לסבתא-רבא מרים קורצויל שזהו
הבן ה-24 שלה!

מזל טוב לסבים הטריים אליהו (צ'ה) וסוניה
נירנברג ולאם המאושרת אימי עם הולדת
התאומים - ברכות לכל בני המשפחה!

מזל טוב להורים המאושרים דליה
וגיורא נאור לרגל חתונת הבת
השלישית ענבר עם בח"ל שי. ברכות
לאחים אלעד, רותם ושקד ולכל ובני
המשפחות והחברים!

מזל טוב לסבתא קרן שניר ולהורים
המאושרים שושי וגיורא בן-ציון, לרגל
נישואי הבן איל עם בח"ל מגד. מזל טוב
גם לאחים נועם, יאיר ועמית, לדודים
נדב ואיילה ולכל בני המשפחה והחברים!

מזל טוב לסבים ברכה ואלי ארגמן
ולהורים המאושרים רפי ועירא בן-אמו
ארגמן לנישואי עיטם עם בח"ל נועה.
ברכות לאחים - רתם, עפרי ורון, ולכל
בני המשפחה והחברים!

מזל טוב לסבתא רחל בוגוכולד
ולהורים המאושרים אלי ואיתי אבוטבול
לנישואי בן עם בח"ל רומינה. לאחיות -
סתיו, זיו ורון, ולכל בני המשפחה והחברים!

מזל טוב לסבא בובי ביידר,
ולהורים המאושרים יהל ודורון אורי -
לרגל חתונת הבת והנכדה הבכורה שי
עם בח"ל אבידן. ברכות לדודים - לאה,
דליה, יוני ואורה, לבני ובנות הדודים, ולכל בני
המשפחה והחברים מכל הצדדים...

מזל טוב לסבתא רבא שרה הדסי להולדת
הנינה הרביעית באנגליה - רוזי, נכדתם
של צבי ואנה הדסי, בתו השנייה של הבן
סיימון ואשתו פני, אחות לאיזבלה הבכורה.

ברכות למיה ואלון זילברבוש להולדת הבן
ינאי, אח לאלה וגלי, שהגיח בתאריך ה'
באייר - למחרת קומזיץ יום העצמאות.
ברכות לכל בני המשפחות המאושרים!

לבר אוריין שקיבל מלגה לאוניברסיטת קולומביה
ויטוס בחודש אוגוסט הקרוב ללימודי הדוקטורט
בגיאופיזיקה - מאחלים הצלחה וקליטה
מהירה במקום החדש. גאים בך מאד!!

בית ברור חיל משתתף באבלן של חיה מיסוק
ושושנה אברבוק עם פטירת האחות
יונה (איבונת) גורביץ ז"ל
תנחומינו לכל בני המשפחה

בית ברור חיל משתתף באבלה של חברתנו
אנה זקס עם פטירתו של אביה
חיים (ג'יימי) ז'סטובסקי
בעיר סאו-פאולו בברזיל
תנחומינו לאנה, לנכדה איריס
ולכל בני המשפחה והחברים בארץ ובחו"ל

בית ברור חיל משתתף באבלו של
חברנו אלי אבוטבול עם פטירת אמו
מזל אבוטבול ז"ל
בקריית אתא. תנחומינו לאתי, לנכדים
ולכל בני המשפחה בקיבוץ ומחוץ לו.

פעילות חודש הקריאה בספרית ברור חיל

מאת: ויקי שטיינבאום וצוות הספרייה

שבוע הספר העברי שמתקיים מדי שנה, החל משנת 1961 ביוזמתו של המשורר והסופר שלמה טנאי, ונמשך עד היום, הוא אירוע תרבותי וחינוכי שמעשיר את נפשו של הקורא ומרחיב את אופקיו בחיפוש אחר המילה הכתובה. השנה קיימנו בספרייה בהתנדבותם של אנשים מקסימים ארבעה אירועי תרבות שסובבים סביב הספר ומחבריו.

רקפת אבני רתקה את קבוצת הילדים בסיפורי התנ"ך על יוסף. **נורית בלקין** ליכדה את קבוצת הילדים והקסימה אותם בסיפור "שולה הכוכבים".

משה בנדקובסקי הלך לכיוון המתולוגיה היוונית וסיפר את עלילת "הסוס המעופף", ובעקבותיו הילדים קיבלו רעיונות, ישבו וכתבו סיפורים קצרים. (את הסיפורים שנכתבו נפרסם לכלל החברה). **רותם אברך ולהקת המנגנים הצעירים** "טיילו" עם הילדים "ביער הקסום", וככל שהלהקה ניגנה, קיפצו הילדים בחיקוי תנועותיהם של בעלי החיים השונים.

כאן המקום להודות לכל המתנדבים בהרבה הוקרה ואהבה. יש עוד מספר מתנדבים שפעלו מאחורי הקלעים: וגם להם נתונה תודתנו. **שושי קורנילדי ומיה זילברבוש** בפרסום המודעות המרהיבות. ההורים שדאגו לפרסם את הפעילויות ביחידות החינוכיות. **לאיתן רוזנבלט** שתמך בכל הבקשות שלנו. ולצוות הספרייה שפעל יחד איתי בתאום מושלם. ולכל מי שהגיע והשתתף, תודה לכולכם.

סיפורת:

צפרדעים / ין מו
הכלב / ג'וזף אוניל
גלבי / איריס כהן אליה
על חוט השערה / תמי ארד
בית יעקוביאן / עלאא אל אסאואני

ספרים לגיל הרך, לילדים ולנוער:

סדרת ספרי עופרים באנגלית רמה 1-2
חבר לא חבר / דורית אורגד
הגולם / דניאל שלם
מי ייקח את דני דון מהגנון? / עליזה ולד

ספרי עיון:

פצצה מתקתקת / יזהר דוד (מומלץ)

בקרו בספרייה ותהנו...
ויקי וצוות ספריית ברור חיל.

אנחנו מאזינים:

חברים ממליצים על ספרים שקראו לאחרונה ואהבו...

צפרדעים /

מו-יאן

ממליץ: משה

בנדקובסקי

היצירה מתארת תקופה בסין הקומוניסטית כאשר השלטון החליט על הגבלת הילודה. הורים שמפירים את חוק הילודה - נשלל

מהם כל הזכויות הסוציאליות. הגיבור צריך להחליט אם להכריח את אישתו להפיל. לדמיות מסוימות שמות המזכירים חלקי גוף: ואנג כיס מרה, חאו ידיים גדולות, שאו שפתחתונה. הצפרדעים הם סמל לפיריון.

תיקון אחרי חצות /

ניב איצקוביץ'

ממליצה: אוגניה שקולניק.

ספרו השלישי של סופר ישראלי, שנודד הפעם למחוזות רחוקים בזמן ובמרחב. העלילה מתחילה בשנת 1984 בעיירה יהודית קטנה בשטח פולין העוינת תחת הכיבוש הרוסי. איצקוביץ' מצליח לטוות עולם שלם של דמויות יוצאות דופן, שמסתירות לא מעט סודות, וסיפור עלילה

שמתגלגל בקצב של סיפור בלשי. המקומות קיימים, אך גיבורי הסיפור ותקופתם הייחודית אבדה בגלגל ההיסטוריה, ועם זאת - אי אפשר שלא לתהות כמה מהם חלחל למציאות שלנו כאן בארץ, וכמה הבחנות העבר עדיין אקטואליות... כתוב בסגנון מיוחד וסוחף. הולכת לחפש את ספריו הקודמים...

חסייוני י"ב - יוצאים לדרכ חדשה!

שי פינגלרנט

בנם הצעיר של סיגל ואבנר, אח לטל ונעם הבוגרות. למדתי במגמות מוזיקה ופיזיקה בבית הספר. אני שמח שהייתה לי האפשרות ללמוד בשער הנגב וגם שמח לסיים. בשנה הבאה אהיה במכינה

קדם צבאית בתל אביב ששמה בינ"ה. פלג רפפורט תהיה איתי שם. במכינה לומדים על יהדות ועל ישראל, מתנדבים בדרום ת"א וחיים ביחד עם עוד 50 אנשים. אני אוהב לנגן בפסנתר, לקרוא ספרים וחדשות, לטייל עם משפחה או חברים ולצחוק.

פלג רפפורט

בתם הצעירה של רועי (ז"ל) וורדה רפפורט.

יש לי שלושה אחים - ירדן (31), נוח (29) וגל (22). עם ההצטרפות של איציק ויזינברג למשפחה, נוספו לי עוד שלושה אחים - נריה (25), נטע (20) ותמר (19).

אני בת הזקונים,

אחות קטנה לשישה גדולים.

אפשר לראות את ההשפעות המשפחתיות על הבחירה שלי במגמות: סוציו-פסיכו ורוח גם, שילוב הומני - זה פשוט מושלם!

ואיך אפשר בלי כדור עף?

ספורט שבברור חיל, הוא פשוט מטורף!

בו אני הקפטן וגם המגישה -

וגם לכתוב אני אוהבת, קיבלתי את זה מאבא בירושה.

כשיש לי זמן פנוי, זהו אירוע נדיר,

אשלוף את הגיטרה, אנגן ואשיר,

לפעמים יצירות מקוריות שמקורן בעצב,

ולפעמים שירים שמחים מלאים באווירה וקצב.

אוהבת ללמוד בזמן השיעור ובכיתה,

אבל שונאת את הבחינה שבסוף מחליטה.

בגלל זה בחרתי ללכת למכינה,

בה לומדים בשביל הידע, ודוגלים בנתינה.

בבינ"ה, המכינה שבה בחרתי,

לומדים שלושה ימים בשבוע ומתנדבים בשניים,

אבל את זה כבר הסברתי...

הצבא רוצה אותי במודיעין, אני עוקבת אחרי אחותי,

אבל אסור לי להגיד מעבר - כל זה סודי!

הלימודים מרתקים אותי,

כך בחרתי במסלול שלי לשנה הבאה,

ועמוק בלבי, בבחירה הזו אני גאה.

לפתע קשה להחליט החלטות בחיים,

אף על פי שלפני רגע רצינו שישחררו אותנו מהכבלים.

ההורים, בית הספר, ועוד אלף מחויבויות,

איזה כיף זה לסיים עם הבגרויות.

שכבה אהובה שלי, אני חבה לכם את נפשי,

זאת אני לא אתם, זה לא משהו אישי.

פה מערכת היחסים שלנו תיגמר, אבל לא באמת,

כי החברות האמיתית לא מסתיימת ב"ב.

נפגש בסופי שבוע, כל שבוע שני,

הפרידות שלנו הן סתם דבר זמני...

מעיינ בירן-חמן

בת בכורה לרותי בירן ודורון ממן, אחות לאדווה בת ה-13.

בחרתי ללמוד במגמת אמנות לאחר

התלבטויות רבות. חיפשתי מגמה

אשר תיתן מענה לנפש וגם תאפשר

חופש מחשבה ועשייה. בסוף שנת

י"ב הגשתי עבודה גמר מעשית תחת

הכתרת: עבודה עמלנית - הדבקת

חרוזים המתארת את הקיבוץ של פעם.

בנוסף כתבתי עבודה עיונית בנושא: האמנות

הפמיניסטית בישראל והופעתה ביצירתן של נלי אגסי

ונטע אלקיים.

המגמה השנייה אשר בחרתי הייתה ערבית. עניין אותי הן

לדעת על התרבות השונה וללמוד שפה חדשה.

בחירותיי במגמות אלה נתנו לי מענה רב בתחום הלימודי,

העיוני, החווייתי והמעשי, וכמובן נהייתי מאוד.

תחביבי (עדיין בתחום האמנות): מלאכת יד, ציור,

צביעה, חרוזים וכל הקשור לעבודות יד, ובנוסף - ריקוד.

רקדתי 9 שנים במסגרת ביה"ס למחול.

במסגרת בגרות חברתית הדרכתי בתנועת הנוער העובד

והלומד כ-3 שנים. כיום אני מש"צית (מלווה שכבה

צעירה) בתנועה. עד שנת השירות אדריך בכיתה ארוזים.

בשנה הבאה אצא לשנת שירות ואתנדב בעמותת איילים

- עמותה לפיתוח הנגב, הגליל ולוד. העיסוק בעמותה

כולל עבודה בכפרי סטודנטים והתנדבות בקהילה.

בחרתי בעמותה זו משום שיש בה חופש בחירה רב והוא

פותח לי חלון הזדמנויות להכרות קרובה עם קבוצות

שונות באוכלוסייה.

אצפין כמעט עד הגבול ואגור בקריית שמונה.

תם כץ

בתם הבכורה של קרן וגור, אחות בכורה לעמית (16), עילי (14) והיא לי (6.5).

עברנו לכאן לפני שנתיים מנחל עוז. למדתי במגמות קולנוע וספרות. בשנה הבאה אני יוצאת לשנת שרות, במסגרתה אצטרף למכינה הירושלמית שנמצאת בשכונת קריית יובל. אלמד ואעסוק בעשייה קהילתית.

נטלי היטלמן

בתם הצעירה של מירי ומרסלו, אחות לליאורה ויוני.

סיימתי את לימודי ביה"ס בשער הנגב במגמת משאבי אנוש. השתתפתי במשלחת של הקיבוץ לברלין בפסח האחרון. התנדבתי בתנועת הנוער העובד והלומד כמדריכה במשך 3 שנים ולאחרונה קיבלתי תעודת הצטיינות מבית הספר על הבגרות החברתית. מחכה לשיבוץ הצבאי, הגיוס כנראה בדצמבר.

רות שפיצר

בתם האמצעית של אילת ואיתי, הבכור הוא מיכאל (20) והצעירה היא גליה (13). מסיימת את ב"ס במגמת מחול. שלושת הדברים המשמעותיים שלקחתי מבית הספר הם: מגמת המחול שבה ביליתי את רוב שעות חיי וזמני. המגוון החברתי שבזכותו יש לי חברים מכל מיני מקומות ותחומי עניין וצורות שונות.

וכמוכן ההתנדבות בהידרותרפי שהפכה לחלק חשוב ומשמעותי, ואשר הקפדתי להגיע אליה במהלך השנתיים האחרונות בהנאה רבה. התקבלתי לשנת שרות בפנימיית "עלומית" - פנימייה של משרד הרווחה בכפר סבא שמתחנכים בה ילדים מכיתה א ועד י"ב.

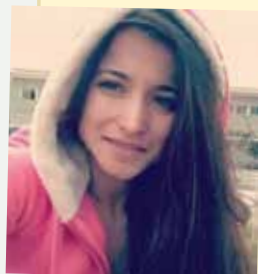

נועם כהן

בתם הבכורה של יניב ואיריס כהן אחות תאומה לרוני ויש לנו עוד שלוש אחיות: אופיר, נטע ושקד. למדתי במגמת פסיכולוגיה-סוציולוגיה ומדעי הרוח.

בזמני הפנוי אני אוהבת לשחק כדורעף, לרוץ ולבלות עם חברים. בשנה האחרונה

הצטרפתי לתנועת הנוער 'אחריי' בה התאמנתי לצבא יחד עם חברים, למדתי מהו כוח רצון ומהי חברות אמיתית. בשנה הבאה אעשה שנת שירות בכפר הנוער 'מאיר שפיה' - כפר נוער חקלאי לתלמידים מכיתות ז-י"ב, ושיש בו נערים עולים מפרוייקט נעל"ה לצד נוער לפני צו משפטי שמקבלים הזדמנות נוספת. אנסה לסייע לצוות שעוזר לנערים שזקוקים לכלים בהתמודדות עם הקשיים שלהם. איך מרגיש לי לסיים את ביה"ס? מוזר ומפחיד, אך גם מסקרן להתחיל בחיים האמיתיים וללמוד על עצמי ועל הסביבה.

גפן בן שושן

בנם הבכור של ניבה ויובל בן שושן, אח לגיא, רגב ואגם.

למדתי במגמות פיזיקה ותיאטרון, עשיתי 5 יחידות במתמטיקה ובאנגלית ואת כל שאר המקצועות הרגילים..

אני מתנדב במרכז ההידרו-תרפי בשער הנגב עם ילדים עם ניוון שרירים ומוגבלויות, וזה מסב לי הרבה סיפוק והנאה. אני אוהב ספורט (כדורגל, כדורסל, טניס...) ואחד הכישרונות שלי הוא להכין בשר ולהתחכם (זה באמת כישרון!).

אני מתגייס ב-14.7.16 לקורס טייס, ומקווה להיות הטייס השני מברור חיל, אחרי אריאל בריקמן. אחרי שבדקתי אופציה לשנת שירות, החלטתי שהתנסיתי מספיק בהתנדבות, ולאור העובדה שיש לי, ככל הנראה, דייט של שבע שנים עם הצבא - אז זה לגיטימי לוותר על שנת שירות.

רוני כהן

אחותה התאומה של נועם, בתם של יניב ואיריס, ואחות לאופיר, נטע ושקד.

למדתי במגמות תקשורת וערבית. במהלך השנתיים האחרונות התנדבתי בתנועת הנוער "כנפיים של קרמבו". מאוד מוזר לי לסיים בית ספר, זה עדיין לא נקלט.

בשנה הקרובה אני הולכת לעשות שנת שירות ב"עמותת עמיחי" שבהוד השרון. העמותה מספקת שירותים לאנשים עם מוגבלות שכלית והתפתחותית בתחומי דיור, תעסוקה ופנאי.

אלה גוטר

מבין ארבעה אני הבכורה, אחיי הם: גיא, הדס וימית הקטנה. סיימון ואסנת הם הוריי, לעצב שיער ולאפות הם תחביביי. סיימתי בית ספר ובגרות מלאה, למדתי ערבית כמגמה, ובעוד 4 וחצי חודשים, אתגייס לצה"ל ואלבש מדים, אהיה בתותחנים, לוחמת קרבית, מאחלת לכולנו שתהיה שנה טובה וחיובית!

יובל פלוט

דור שלישי בקיבוץ. בתם הבכורה של טלי ועודד פלוט, אחות גדולה לניר. למדתי שנתיים במגמת ספרות, ובמשך שלוש שנים במגמת קולנוע. אחרי חודשים ארוכים סיימתי את סרט הגמר שלי והגאווה עצומה. אני אוהבת תיאטרון - גם לראות וגם לעשות, לכתוב, לשיר, להיות עם חברים, לדבר עם אנשים, קניות ולצייר.

אוהבת לרקוד ואוהבת כדורגל - אבל מעדיפה לצפות מאשר לשחק.

בשלוש השנים האחרונות הדרכתי בנוער העובד והלומד בברור חיל, בנחל עוז, בדורות ובמפלסים, והשנה אני מסיימת את תפקידי בתנועה.

בשנה הבאה אעשה שנת שירות בכפר הנוער ויצ"ו הדסים, שנמצא ליד נתניה.

הכפר הוא מוסד לנוער נעל"ה. לכפר מגיעים נערים שעלו לבדם לארץ מדרום אמריקה וצרפת, ואנחנו נלמד אותם עברית, נעביר פעולות ונשתדל להיות המשפחה שלהם בארץ.

בחרתי בשנת שירות כי זו הדרך הטובה ביותר בעיני לחבר בין הרצון לתרום ולעזור לחברה ולקהילה לבין הצורך להישאר צעיר עוד שנה אחת. אין מסגרת מדהימה כמו זאת והזדמנות כזו לא תגיע בעוד שלב בחיים.

אנחנו מתחילים פרק חדש בחיים אחרי 12 שנים. אני רוצה לאחל לי ולחברי לשכבה שנצליח בכל מה שנבחר לעשות, שנהנה מהדרך החדשה, שלא נפחד מהמטרות שהצבנו לעצמנו והכי חשוב - שנעבור את המסע יחד.

בר בלקיו

בן שלישי לנורית ושחר. עוז (25) חובל בחיל הים, רם (20) חייל במודיעין, והצעירה - חן (13) עולה לכיתה ח'. סיימתי השנה י"ב, למדתי 5 יחידות במתמטיקה, אנגלית ופיזיקה ו-10 יחידות במכטרוניקה.

הדרכתי בתנועות הנוער של בני המושבים ובנוער העובד. התנדבתי במרכז ההידרו-תרפי בפעילות עם קבוצת ילדים עם אוטיזם. תחביבים: גלישה וצלילה. עברתי גיבוש חובלים ואני מתגייס לחיל הים ב-27.9.

יובל חגיבי

בנם השני של ארו ומיה. אחותי הבכורה ספיר (20) משרתת בצבא כלוחמת בחילוץ והצללה, אחי הצעיר אביחי (16) סיים כיתה י', ומאי הצעירה (9) סיימה כיתה ג'. סיימתי 12 שנות לימוד... סופסוף. בשלושת השנים האחרונות בבית הספר למדתי והרחבתי את הכשרתי במקצוע החשמל. החלטתי שאני רוצה לעסוק בתחום זה ולהמשיך ללמוד אותו גם בעתיד, ולכן בחרתי במסלול של "עתודה", שכולל לימודים לפני הצבא, ואני מתכנן לעשות תואר בהנדסת חשמל. אני צפוי ללמוד כ-4 שנים, כנראה אתחיל שנה א' במכללת ספיר ואמשיך באוניברסיטת בן גוריון. איני יודע עדיין לאן אתגייס.

אני רוצה לסכם את 12 השנים האחרונות כחוויה בלתי נשכחת שלא תחזור על עצמה, מקווה ומאמין שנישאר כולנו בקשר ונמשיך להיות יחד ולתמוך אחד בשנייה.

מאחלים שתהיה הדרך מוצלחת ומעניינת לכולכם, וגם לשני בוגרים נוספים: מור הרטוב, בנו של ישי, ומאיר שהרבני, בנה של איריס צמיר.